

ПОРІВНЯЛЬНЕ ПРАВОЗНАВСТВО

для студентів

спеціальності	081 Право
освітнього рівня	другого (магістерського)
освітньої програми	081.00.01 Право

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

Навчальні досягнення студентів з дисципліни «Порівняльне правознавство» оцінюються за модульно-рейтинговою системою, в основу якої покладено принцип поопераційної звітності, обов'язковості модульного контролю, накопичувальної системи оцінювання рівня знань, умінь та навичок на семінарських заняттях та під час виконання самостійної роботи, розширення кількості підсумкових балів до 100.

Семестровий контроль знань студентів з дисципліни «Порівняльне правознавство» здійснюється у формі екзамену – письмово. Максимальна кількість балів за екзамен - 40 балів.

Критерії оцінювання екзамену:

Кількість балів	Оцінка за національною шкалою	Значення оцінки
37-40 балів	Відмінно	Допущено не більше 2 незначних помилок у питаннях. Відповіді повні. Студент вільно володіє теоретичним матеріалом та аналізує завдання на високому рівні
36-26 балів	Добре	Допущено не більше 5 незначних помилок у завданнях. Відповіді повні, з незначними неточностями. Студент володіє теоретичним матеріалом та аналізує (охарактеризовує) питання на достатньому рівні.
25-15 балів	Задовільно	Допущено не більше 8 незначних помилок у завданнях. Відповіді з суттєвими неточностями. Студент володіє теоретичним матеріалом та аналізує (охарактеризовує) питання на низькому рівні.
14-1 балів	Незадовільно	Допущено більше 8 помилок у завданнях. Відповіді з суттєвими неточностями. Студент не володіє теоретичним матеріалом та аналізує (охарактеризовує) питання на низькому рівні.

6.5. Орієнтовний перелік питань для семестрового контролю

1. Порівняльне правознавство як особлива галузь правового знання.
2. Поняття та природа порівняльного правознавства.
3. Об'єкт і предмет порівняльного правознавства.
4. Використання результатів порівняльного правознавства.
5. Співвідношення порівняльного правознавства з іншими юридичними науками..
6. Порівняльне правознавство і вивчення зарубіжного права.
7. Принципи порівняльного правознавства.
8. Порівняльне правознавство як метод і як наукова дисципліна.
9. Предмет, цілі, завдання і система курсу порівняльного правознавства.
10. Значення курсу для підготовки юристів.
11. Завдання і об'єкти порівняльного правознавства.
12. Порівняльний метод і міжнародне право.
13. Найпоширеніші тлумачення компаративізму.
14. Основні види порівняльних досліджень правових систем:
15. Використання порівняльно-правового методу в середні віки.
16. Виникнення і основні етапи розвитку порівняльного правознавства.
17. Зародження і розвиток ідей порівняльного правознавства у стародавньому світі.
18. Загальна характеристика порівняльного правознавства XIX століття.
19. Історико-філософський напрямок порівняльного правознавства в Німеччині.
20. Французька школа порівняльного законодавства.
21. Розвиток порівняльного правознавства в Росії і Україні.
22. Особливості еволюції порівняльного правознавства в Англії і США.
23. Порівняльне правознавство в першій половині XX століття.
24. Розвиток радянського порівняльного правознавства.
25. Теоретико-пізнавальні функції порівняльного правознавства.
26. Місце і роль порівняльного правознавства в системі юридичної освіти.
27. Поняття типології і класифікації правових систем сучасності.
28. Поняття правової системи у порівняльному правознавстві: “національна правова система” і “сім'я правових систем”.
29. Класифікація правових систем.
30. Критерії формування джерел, структури, основних понять і інститутів права правових сімей.
31. Основні сім'ї сучасних правових систем.

32. Характер взаємозв'язку і взаємодії міжнародного і внутрідержавного права.
33. Порівняльне правознавство і міжнародне приватне право.
34. Соціально-економічні, історичні і культурні передумови виникнення романо-германської правової сім'ї.
35. Основні етапи становлення і розвитку романо-германського права.
36. Географія поширення романо-германських правових систем.
37. Відмінні риси і особливості романо-германського права.
38. Структура і джерела права романо-германської правової сім'ї.
39. Первинні джерела романо-германського права. Закон.
40. Звичай в системі джерел романо-германського права.
41. Вторинні джерела романо-германського права.
42. Прецедент в романо-германській правовій сім'ї .
43. Доктрина в романо-германській правовій сім'ї.
44. Французьке право – модель романської правової групи.
45. Право ФРН – модель германської правової групи.
46. Правова система Англії
47. Особливості формування англійського загального права і системи його джерел.
48. Географія поширення англійського загального права.
49. Джерела і система права в країнах англо-американської правової сім'ї.
50. Значення і місце загального права в англійській правовій системі.
51. Судовий прецедент Англії.
52. Співвідношення законодавства і судової правотворчості в Англії.
53. Судові доктрини і концепція норм права в Англії.
54. Своєрідність основних правових інститутів і галузей права.
55. Основні тенденції у розвитку сучасного англійського права.
56. Правова система США
57. Формування і особливості правової системи США.
58. Федеральне право і право штатів.
59. Особливості загального права США.
60. Кодифікація і систематизація законодавства США.
61. Джерела американського права.
62. Сучасні тенденції розвитку американського права.
63. Правові системи країн Британської Співдружності.
64. Правові системи релігійного типу.
65. Мусульманське право

66. Історична еволюція мусульманського права.
67. Джерела мусульманського права.
68. Доктрина як основне джерело мусульманського права.
69. Роль Корану і Сунни у мусульманському праві.
70. Індуське право
71. Історичне і релігійне коріння індуського права. Класичне індуське право.
72. Вплив англійського загального права на індуське право.
73. Джерела індуського права.
74. Правова система Індії.
75. Загальна характеристика іудейського права.
76. Загальна характеристика далекосхідного права.
77. Стародавньокитайське право – основа далекосхідного права.
78. Особливості правової системи Китаю.
79. Становлення правової системи Японії.
80. . Рецепція європейського континентального права в Японії.
81. Судова система Японії.
82. Зростаючий вплив американського права на японську правову систему.
83. Джерела права Японії.
84. Правові системи держав Африки.
85. Витоки і географія поширення звичаєвого права.
86. Поняття змішаних правових систем.
87. Правові системи країн Латинської Америки
88. Роль рецепції права у розвитку правових систем на прикладі країн Латинської Америки.
89. Поєднання в правових системах латиноамериканських країн рецепції і модернізації права.
90. Особливості правових систем країн Латинської Америки.
91. Зростаючий вплив права США в Латинській Америці у другій половині XX століття.
92. Тенденції до зближення правових систем країн романо-германської і англосаксонської правових сімей.
93. Виникнення і загальна характеристика соціалістичного права. Відмінні особливості і риси соціалістичної державно-правової системи.
94. Джерела і основні галузі соціалістичного права.
95. Класифікація соціалістичних правових систем.
96. Радянська правова система.

97. Особливості правових систем соціалістичних держав Азії.
98. Постсоціалістична держава і право – перехідний тип держави і права.
99. Проблема класифікації правових систем на пострадянському просторі
100. Місце правової системи України на правовій карті світу.